

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 6734/17
17.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Драгана Јовановића, чланова већа, са судским саветником Сандром Пауновић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби коју је поднела тужила А.А. из ..., ..., коју заступа пуномоћник Зоран М. Рајковић, адвокат из Лесковца, Учитеља Јосифа 1/5, ради поништаја решења туженог Школског одбора Школе за текстил и дизајн у ..., Улица ..., број 387 од 27.03.2017. године, кога заступа Б.Б., запослена код туженог органа, уз учешће заинтересованог лица В.В. из ..., са адресом за достављање поште у ..., Улица ..., у предмету избора директора школе, након одржане усмене јавне расправе 11.05.2018. године, у нејавној седници већа, одржаној 17.05.2018.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, у тачки 1. диспозитива, одређено је да се одлука о избору директора Школе за текстил и дизајн у ..., В.В., професора српске књижевности и језика, број ... од 08.02.2017. године, сматра донетом, како министар није донео акт којим се одбија сагласност, док је тачком 2. диспозитива, одређено да изабрани кандидат В.В., професор српске књижевности и језика, ступа на дужност дана 28.03.2017. године, од када почиње да

тече мандат директора школе у трајању од четири године. Тачком 3. диспозитива истог решења, одређено је да је изабрани директор дужан да савлада програм обуке у складу са стандардима и компетенцијама директора и положи испит за лиценцу за директора у року од годину дана од дана ступања на дужност, на начин који буде утврђен подзаконским актом, у складу са чланом 59. Закона о основама система образовања и васпитања, а тачком 4. диспозитива, одређено је да директору установе мирује радни однос за време првог изборног периода на радном месту са кога је изабран, а директор установе коме престане дужност због истека другог и сваког наредног мандата или на лични захтев, остварује права из члана 64. Закона о основама система образовања и васпитања, док је тачком 5. диспозитива, одређено да је ово решење коначно.

У тужби поднетој Управном суду 27.04.2017. године, уређеној поднеском примљеним у Суду 27.11.2017. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа и наводи да је доношењу оспореног решења претходио конкурс за избор директора школе, на коме су учествовале тужила и изабрани кандидат В.В.. Истиче да је на седници школског одбора одржаној 12.03.2017. године, донета одлука о престанку дужности директору школе В.В., закључно са 12.03.2017. године, због истека мандата, као и одлука да се за в.д. директора постави Г.Г., дипломирани сликар, почев од 13.03.2017. године. Сматра да је диспозитивом оспореног решења незаконито утврђено да директору установе мирује радни однос за време првог изборног периода на радном месту са кога је изабран, а директор установе коме престане дужност због истека другог и сваког наредног мандата или на лични захтев, остварује права из члана 64. Закона о основама система образовања и васпитања, с обзиром да се на овакав начин омогућава да након избора на конкурс, оствари право на нови први мандат са правом на мировање радног односа, јер је конкурс за избор директора још увек био у току и није истекао рок за добијање сагласности од ресорног министарства. Додаје да је донетим одлукама школског одбора оштећен буџет, имајући у виду да је увођењем другог вршиоца дужности директора, морала да се уведе замена за радно место са којег је вршилац дужности ангажован, као и да се у школски ситем уводи ново лице које мења директора за време мировања његовог мандата. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, а туженог обавезе да јој накнади трошкове поступка, у року од 15 дана од дана пресуђења, под претњом принудног извршења.

Тужени орган и заинтересовано лице су доставили заједнички одговор на тужбу, у коме оспоравају све наводе тужбе. Истичу да је одлука о расписивању конкурса за избор директора школе донета 09.12.2016. године и да је конкурс објављен 21.12.2016. године, а да је комисија за спровођење конкурсне процедуре констатовала да су се на конкурс јавила два кандидата, тужила и заинтересовано лице у овом управном спору. Указују да је Наставничко веће наведене школе дало позитивно миљење за избор директора школе у корист кандидата В.В., након чега је школски одбор донео одлуку о избору за директора, број ... од 08.02.2017. године. Наводе да је након достављања обавештења министарства, бр. ... од 17.03.2017. године, према коме министар није донео акт о одбијању сагласности и да се одлука школског одбора сматра донетом, тужени орга донео оспорено решење о ступању на дужност изабраног директора школе. Истичу да у конкретном случају тужила нема активну легитимацију, у смислу одредбе члана 11. Закона о управним споровима, да у управном спору тражи

поништај оспореног решења, с обзиром да је оспореним решењем одлучено о ступању на дужност изабраног директора школе. Наводе да тужила није пружила доказе да би тужени орган могао да донесе другачију одлуку у њену корист и да је активна легитимација учесника конкурса, предвиђена одредбом члана 60. Закона о основама система образовања и васпитања, процесно ограничена на поступак до доношења одлуке о избору директора, а касније предузете радње се не односе на учеснике конкурса, већ само на кандидата који је изабран. Предлажу да Суд одбаци тужбу, а тужилу обавезе да им накнади трошкове поступка колико буду изнели.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 11.05.2018. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), у присуству тужиле А.А. и њеног пуномоћника Зорана М. Рајковића, адвоката из Лесковца, као и овлашћеног заступника туженог органа Б.Б., запослене код туженог органа и заинтересованог лица В.В..

Пуномоћник тужиле је у речи на усменој јавној расправи остао у свему код навода изнетих у тужби, с тим што је посебно указао да је тужила била једна од кандидата за избор директора школе, због чега има правни интерес за оспоравање решења туженог органа о избору директора школе. Истиче да заинтересованом лицу није први избор, односно мандат директора школе, јер је на том месту била од 2013. до 2017. године. Предлаже да Суд уважи тужбу и поништи оспорено решење, а туженог обавезе да тужили накнади трошкове управног спора, за заступање тужиле на одржаној усменој јавној расправи у износу од 37.000,00 динара, као и за судске таксе за тужбу и одлуку Суда, у висини прописаној Законом о судским таксама.

Овлашћено лице туженог органа је у речи на усменој јавној расправи остало у свему остало код разлога датих у образложењу оспореног решења и навода изнетих у одговору на тужбу. Истиче да се оспорено решење тиче једино кандидата који је изабран за директора школе, због чега тужила не би могла да оспорава наведено решење. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересовано лице је у речи на усменој јавној расправи остало у свему остало код разлога датих у образложењу оспореног решења и навода изнетих у одговору на тужбу. Истиче да је целокупан поступак избора директора школе спроведен на начин прописан законом и сматра да је оспорено решење донето у свему на законит начин, а да тужба није основана. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе и одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, као и навода пуномоћника тужиоца, овлашћеног лица туженог органа и заинтересованог лица са одржане усмене јавне расправе, а након извођења доказа, читањем доказа из списка предмета, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 60. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, број 72/09, ... и 62/16), прописано је да

директора установе бира орган управљања на основу конкурса, по прибављеном мишљењу васпитно-образовног, наставничког, односно наставничког и педагошког већа, док је ставом 6. истог члана, прописано да се одлука са документацијом о изабраном кандидату доставља министру на сагласност. Ставом 7. истог члана, закона, прописано је да се сматра да је одлука органа управљања о избору директора донета, односно да је министар дао на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност, док је ставом 8. истог члана, прописано да орган управљања установе после протеча рока из става 7. овог члана доноси решење о избору директора и доставља га учесницима конкурса. Решењем се утврђују и време ступања на дужност, као и обавеза полагања испита за директора.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења произлази да је по прибављеном мишљењу наставничког већа, тужени орган на седници одржаној 08.02.2017. године донео одлуку о избору директора школе, бр. ... од 08.02.2017. године, којом је изабран кандидат В.В., након чега је наведена одлука достављена министру на сагласност, преко Школске управе у ..., у складу са чланом 60. став 7. Закона о основама система образовања и васпитања. У образложењу оспореног решења се наводи да је имајући у виду да је рок предвиђен чланом 60. став 8. наведеног закона истекао, школски одбор поставио вршиоца дужности директора, услед истека мандата претходног директора закључно са 12.03.2017. године, а почев од 13.03.2017. године, до добијања обавештења од ресорног министарства, као и да је школски одбор заказао и одржао седницу на којој је донето решење од 27.03.2017. године, након што је школи прослеђено обавештење ресорног министарства, бр. ... од 17.03.2017. године, према коме министар није донео акт о одбијању сагласности за избор директора школе, због чега се одлука школског одбора сматра донетом. Због наведених разлога, тужени орган је одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о основама система образовања и васпитања, Суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље. Ово због тога што је, према оцени Суда, тужени орган правилно нашао да је у спроведеном поступку утврђено, да је по прибављеном мишљењу наставничког већа од 24.01.2017. године, Школски одбор Школе за текстил и дизајн у ..., на седници одржаној 08.02.2017. године донео одлуку о избору директора школе, бр. ... од 08.02.2017. године, којом је изабран кандидат В.В., након чега је наведена одлука са документацијом о изабраном кандидату достављена министру на сагласност. Према оцени Суда, у спроведеном поступку је правилно утврђено да је обавештењем ресорног Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, бр. ... од 17.03.2017. године, школски одбор наведене школе обавештен да министар није донео акт о одбијању сагласности и да се одлука школског одбора сматра донетом, након чега је школски одбор донео решење, број 387 од 27.03.2017. године, којим је констатовано да се одлука о избору директора школе сматра донетом и одређено да изабрани кандидат В.В., ступа на дужност дана 28.03.2017. године, од када почиње да тече мандат директора школе у трајању од четири године, при чему су одређена права и дужности директора школе, наведена у диспозитиву наведеног решења. Због наведених разлога, према налажењу Суда, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље.

Нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе којима се указује на мировање радног односа директора на радном месту са кога је изабран, као и да је донетим одлукама школског одбора оштећен буџет, с обзоиром да се према оцени Суда, овим наводима тужбе не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и правилност примене материјалног права.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да они нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду правилну примену правила поступка и правилно утврђено чињенично стање, на које је правилно примењено материјално право.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Како тужила није успела у овом управном спору, то је њен захтев за накнаду трошкова спора одбијен, на основу одредаба члана. 66, 67. и 74. Закона о управним споровима, уз сходну примену одредбе члана 151. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11,... и 55/14), због чега је одлучено као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 17.05.2018. године, II-3 У. 6734/17

Записничар,
Сандра Пауновић,с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ